

ספר תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

סדר בראשית

חלק ג

אור הזוהר 403 * תשרי תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

פתח השער

ישתבח הבורא ויתברך היוצר שבראנו לכבודו והאציל עלינו מהודו ונפח בנו נשמת רוח חיים וצונו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתו כי כן גזרה חכמתו לטוב לנו כל הימים ולהחיותנו בשני עולמים ואם נעשה רצון אדונינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו ליתן שבח והודאה להבורא יתברך שמו שנתן חלקינו להיות ממזכי הרבים ולהדפיס ספר שהוא מדריך ומורה דרך בענין קדושת הברית שבו ימצא האדם מרפא לנפשו, ודרכי התשובה על עון הוצאת זרע לבטלה, וסגולות טובות ויקרות על החולי הידוע הנקרא פגם הברית, אשר אין לך אדם אשר ישא את כפיו ויאמר אני הגבר נקיתי ממנו, כל שכן כי אין

לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל למיקום שכינתא מעפרא. **ישמחו** היראים ויגילו הצמאים לדבר ה' זו הלכה, בראותם יוצא לאור ספר חשוב כזה יחיד במינו, חיבור גדול הכולל רוב עניני זהירות בקדושת הברית, המוזכרים בזוהר הקדוש ובכתבי האריז"ל ובש"ס ופוסקים ובמפרשי התורה - מן הראשונים ועד האחרונים, מיוסד עם הקדמות יקרות ואמיתיות מספרי קדמונים, רובם מן ספרי תלמידי ותלמידי תלמידי רבינו הקדוש אור שבעת הימים מרן הבעל-שם-טוב זכותו יגן עלינו, בירורי ענינים אשר לא נראה כבושם הזה עד כה.

יודעים ולא מקנאים לה. כי עבירה זו עליהם לקנא לו לקדוש ברוך הוא בזו הברית.

הרי אנו רואים מהזוהר הקדוש הנזכר לעיל, שהחוב על ראשי ישראל לעורר את עם בני ישראל שלא יפגמו בברית קודש.

י יסוד היסודות שצריך האדם לדעת כי מי שהוא מלא סרחון צואת עוונותיו, אין תורתו נחת רוח לבוראו: אחד מיסודי התשובה הוא: שצריך תשובה תחילה קודם תורה ותפילה, כי אם לא שב כראוי אין תורתו רצויה ומקובלת לפני הקדוש ברוך הוא, כמו שאמר הכתוב: "ולרשע אמר אלוקים מה לך לספר חוקי", וכתב ה"ראשית חכמה" (שער התשובה פרק ב') וזה לשונו: ולזה כיוון רבי יהודה בר אלעאי באומרו: אשרי מי שעמלו בתורה ועשה נחת רוח ליוצרו - פירוש, שהעוסק בה מנוקה מחטא ועוון, שאז המלך משתעשע בו ובתורתו, אבל מי שהוא מלא סרחון צואת עוונותיו אין תורתו נחת רוח לבוראו.

הטעם הוא: כי בעסק התורה האדם ממשיך השכינה עליו, ובהיותו נקי מחטא מצאה השכינה כסא ומושב שבו תשב ותנוח, כאדם היושב בכסא המתוקן כראוי, שהכסא ההוא נחת רוח לו - כן התורה הנקיה היא כסא מתוקן לשכינה שתשרה בו, אבל בהיות האדם מלוכלך בכתמי עוונותיו אין התורה שורה בו, כי אין בו כסא לשרות, לא התורה ולא

ח כי בעקבתא דמשיחא יהיו יראים מלומר את האמת, וככתוב בספר הגלגולים דבעקבתא דמשיחא לא ימצא רק אחד בעיר, שלא יפחד לגלות את האמת בפרהסיא בתוך העיר, ולא ימצאו רק שנים, שלא יפחדו לגלות את האמת, על כל פנים, לבני משפחתם - האחד בעיר יגן על כל העיר, והשנים במשפחה יגנו רק על משפחתם.

ט בזוהר פרשת שמות (דף ג' עמוד ב') וז"ל: ותנינן ליה קנאה קמי קודשא בריך הוא בר קנאה דברית קדישא דאיהו קיימא דשמא קדישא ורזא דמהימנותא, מה כתיב (במדבר כה) ויחל העם לזנות אל בנות מואב, מיד ויחר אף ה' בישראל, **רישי עמא דידעו ולא מחו בידיהו אתענשו בקדמיתא**, דכתיב (במדבר כה) קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה' נגד השמש וכו', **רישי עמא יתפסון בכל דרא ודרא בחובא דא אי ידעין ולא מקנאין ליה**, בגין דחובא דא עליהו לקנאה ליה לקודשא בריך הוא בהאי ברית, עד כאן לשונו.

[פירוש הזוהר: ששנינו אין קנאה לפני הקדוש ברוך הוא זולת קנאת ברית קודש, שהיא הברית של השם הקדוש וסוד האמונה. מה כתוב ויחל העם לזנות אל בנות מואב, מיד ויחר אף ה' בישראל. **ראשי העם שיודעים ולא מוחים בידיהם, נענשים תחילה** שכתוב קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה' נגד השמש. **ראשי העם יתפסו בכל דור בעבירה זו, אם**

הספר שהסגולה לפרנסה הוא על ידי שאינו פוגם בהחטא הידוע, על כן יוסף הצדיק עליו השלום ששמר עצמו מחטא הזה נקרא יסוד שהוא יסוד העולם י' שבזה יש קיום להעולם ולתורתנו הקדושה ולהמצוות כנזכר לעיל, על כן אנו מדפיסים הספר הזה לחלקם ביעקב ולהפיצם בישראל בחינם.

כשלקטתי ואספתי בעמרים ממאמרי חז"ל ש"ס מדרשים וזוהר ותיקונים ומספרים

אדם צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, ומוקמין לה באותו החטא, ואוי לו לנפשו של האדם הזה שהוא מעכב את הגאולה ומחריב את כל העולם כולו, וגם ישא מדברותיו על דבר גדול שהוא נחוץ להעולם לידע שעל ידי החטא הזה נתמוטטו הפרנסות בישראל, שעל ידי כן זכה יוסף הצדיק עליו השלום למלוכה ששמר עצמו מאותו החטא. כמו שכתב בזוהר הקדוש, וכמו שכתוב בפנים

על אלה מכה רבה על ידי בית דין של מעלה בגהינם, ולא עוד אלא שמרויח הבושה, וזה שאמר: "ונקלה אחיך לעיניך" – ולא לפני בית דין של מעלה, כמו שכתוב בזוהר הקדוש, כשגוזרין עונש על עוון האיש מכריזין עליו בבית דין של מעלה לפני השם יתברך ולפני כל הנשמות לאין מספר, באופן שקשה עליו הבושה והכלימה ההוא יותר מכל העונשים, עד כאן לשונו.

(יא) ראה זוהר הקדוש (חלק א' דף נ"ט עמוד ב') חלק ב' (דף כ"ג עמוד א').

(יב) עיין נועם מגדים פרשת מטות (על הפסוק זה הדבר אשר צוה ה'), אין זה הדבר אלא מילה שנאמר "זה הדבר אשר מל יהושע" וכו'. שהפוגם בברית מביא עניות. (ועיין תיקוני זוהר תיקון חמסר).

(יג) בספר הפרנס כתב: נשמת יוסף היתה מיסוד וכאשר זכה והשלים נשמתו במעשה ההוא שלא טימא ברית קודש ונתגבר על יצרו נעשה מרכבה לצדיק ומשם זן את העולם בימי יעקב וכן משם כלכל כל בית אביו כל ימי חייו כי הוא ממדה הנותנת מזון ופרנסה לעולם לישראל. ובספר באר מים חיים כתב: ומטעם זה צוה יוסף את המצרים שימולו את עצמם, כדי שעל ידי ברית המילה יתקיימו הפירות והתבואה שלא ירקבו וישרה בהם ברכת ה'.

ובזוהר (פרשת שמות ה') כתב, "בכל המקום אשר אזכיר את שמי" זו מילה דכתיב, "סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם" וגו', ובגין כך [ומפני זה] זכאה חולק' [זוכה חלקו] וכו' "אבא אליך וברכתך".

מאן דאיהו ברשימו דא אתחזי לאתברכא בשמא דא דכתיב (בראשית כח) ואל שדי יברך אותך ההוא דברכין נפקי מניה, (זוהר פרשת לך לך חלק א' דף צ"ה עמוד ב').

[פירוש הזוהר:] מי שהוא ברושם זה ראוי להתברך בשם זה שכתוב וא-ל שדי יברך אותך, מהו א-ל שדי, אותו שברכות יוצאות ממנו.

כל מאן דנטיר ליה אתחזי לאתברכא ואיתחזי איהו לברכאין סגיאין (זוהר פרשת ויחי חלק א' דף רכ"ט עמוד א').

[פירוש הזוהר:] כל מי ששומר הברית נראו להתברך, ונראה הוא לברכות רבות.

כל מאן דנטיר לההוא ברית איהו גרים לאתערא להאי ברית לאחריה ואתברכו עילאין ותתאין (זוהר פרשת שמות דף ג' ע"ב. ועיין פרשת וארא דף כ"ו ע"א).

[פירוש הזוהר:] כל מי ששומר את זו הברית הוא גורם להעיר זו הברית למקומו, ומתברכין עליונים ותחתונים.

ואיתא (ויקרא רבה כ"ה א') ג' הם שברחו מן העבירה שיתף הקדוש ברוך הוא שמו עמהם יוסף ויעל ופלט, עד כאן. (ועיין רש"י זכרנו לברכה במדבר כ"ה, ה').

(יד) העולם עומד על האדם שהוא שומר הברית קודש: זה לשון הזוהר הקדוש (בראשית דף נ"ו ע"א) תא חזי, כד ברא קודשא בריך הוא עלמא עבד האי ברית וקיימא עליה עלמא, מנלן דכתיב בראשית ברא שית, דא ברית דעלמא קיימא עליה.

[פירוש הזוהר:] בוא ראה, כאשר ברא הקדוש ברוך הוא העולם, עשה זאת הברית ועמד עליה העולם. מנין לנו שכתוב בראשית ברא שית, זה ברית שהעולם עומד עליה.

השכינה, כי כל קוץ מכוזב וממאיר ליושב על הכסא, לכן קודם כל ירחץ צואת עוונותיו בתשובה כראוי, ורק לאחר מכן יעסוק בתורה, ויקח דמיון מהדין הפשוט בגמרא: במקום שיש ריח רע אסור לעסוק שם בתורה ובתפילה, וכידוע, שהעוונות נקראו "צואה", כמו שכתוב: "אם רחץ ה' את צואת בנות ציון", ולכן כל הקדושים העליונים מתרחקים ממנו אף בעוסקו בתורה.

ומצינו שלא עמדה תורה לדואג ולאחיתופל, כי שניהם – אין להם חלק לעולם הבא, אף על פי שהיו דורשים כמה מאות הלכות במגדל פורח באויר, ועיקר התשובה מביא לידי תורה ומעשים, עד כאן לשונו.

אין תפילת האדם נשמעת ואחד מהם, אשר גברו עוונותיו ולא עשה תשובה

כתב בספר "חרדים" בשם ר' סעדיה גאון: בשביל ז' דברים אין תפילת האדם נשמעת ואחד מהם, אשר גברו עוונותיו ולא עשה תשובה שנאמר: "עוונותיכם מבדילים ביניכם". ולא יצל מן הדין הגדול והנורא כי אם על ידי תשובה כמו שכתב בספרי: ז' דברים ואחד מהם, שידע רוע מעשיו וחטאיו, וידע שלא יצל מדין הגדול והנורא, כי אם על ידי תשובה, כמו שכתוב: "כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך", דאם לא כן שמא יחשוב שמה שעשה אינו חטא, וכן אמר ירמיה, עליו השלום: "נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה אל ה'" – הרי מבואר, שקודם שיעשה תשובה צריך תחילה פשוט מעשים וחקירה עליהם, כדי שידע על מה יעשה תשובה (ולקמן בעזרת השם יתברך נבאר קצת מדרכי התשובה).

ראוי לכל איש שיחוס על עצמו, שהרי אפילו בעלי חיים בורחין מן האש ומן המים במקום שיראו סיבת מיתתם

בספר הקדוש "ראשית חכמה" (הקדמה לשער התשובה) וזה לשונו: והנה כאשר יתן האדם אל ליבו ענין הפגם, שפגם בכל העולמות אם בגופו אם בנפשו ורוחו ונשמתו, זוהי סיבה גדולה שיעשה תשובה ויתחרט חרטה גמורה, כאשר ידע בברור גנות מעשהו, מלבד עונשו בעולם הזה ובעולם הבא, שיש עבירות שיש בהם כרת, ולפעמים הוא אומר "הכרת תכרת", והוא שיכרות הגוף מהעולם הזה והנשמה מהעולם הבא, וראוי לכל איש שיחוס על עצמו, שהרי אפילו בעלי חיים בורחין מן האש ומן המים במקום שיראו סיבת מיתתם, ואיך לא יחוס האדם על עצמו, ששם לו יתברך יתרון על בעלי חיים – השכל, ובפרט לישראל עם סגולתו, שהבדילנו על ידי התורה מהאומות, שראוי שלא יפול בשחת עמוקה, מקום אשר לא יוכל לצאת, והרי הוא מותרה ועומד על פי התורה והנביאים והחכמים, שהיה בהם רוח הקדוש והודיעו לנו ענין גן עדן וגהינם.

טוב שיפול לפני השופט של מטה, משיפילוהו ויכוהו בית דין של מעלה

כתב האלשיך הקדוש בענין המלקות, וזה לשונו: "והפילו השופט והכהו לפניו" – כי טוב לו שיפול לפני השופט של מטה, משיפילוהו ויכוהו בית דין של מעלה, פן יוסף להכותו

ומזימה לחבר הספר **תיקון הברית** מענין חומר עון מוציא זרע לבטלה ועון קרי רחמנא לצלן אשר כמעט אין לך אדם שיהא נמלט מזה, כמאמר חכמינו זכרונם לברכה, שלשה דברים אין אדם ניצול ממנו בכל יום, ואחד מהם הרהור עבירה וכל המהרהר ביום בא לידי טומאה בלילה.

ולפי דעת הזוהר הקדוש אין לעוון חמור זה שום תיקון! אם לא בתשובה עילאה ומעלייתא עם המיתה כמו שכתוב **"אם יכופר לכם העון זה עד תמותו"** וסתם עון הוא זה המוציא זרע לבטלה וקרי רחמנא ליצלן, כי עון במילואו כזה עיין ו"ו נו"ן גימטרי' רמ"ח, לפי שאין לך שום עבירה שיהא

קדושים ומדברי צדיקים. וראיתי כי כולם פותחין את פיהם בעיני קדושת הברית ובטהרות המדות, וכולם כאחד עונים ואומרים כי כל עיקר נקודות היהדות והתורה והמצוה תלוי בנקודת הלב וטהרת המוח, וגם גאולתנו ופדות נפשנו תלויות רק בקדושת הברית, ובלא זה אין תורה ואין מצוה, על כן באתי רק כמזכיר ולפקח עינים עוורות ולזכות את הרבים ואחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש, להיות חלקי ממזכי הרבים.

כל המעשים שאדם עושה והוא רשע מוסיף כח בקליפה והוא נענש על לימודו

יתברך הבורא וישתבח הנותן בנו דעת ושכל

על ידי שמירת הברית ניצול מגוב האריות

מצאנו מעשה על רבי תנחום, שהיה אחד מגדולי ישראל ברומי, פעם קרא אותו המלך ואמר לו: בא ונהיה כולנו עם אחד. אמר לו רבי תנחום זו דווקא עצה טובה, אבל אנחנו בעלי ברית, והברית הזה מבדיל בין ישראל לעמים, אבל אתם יכולים להמול ולהתקרב אלינו. אמר לו המלך צדקת בדברך, אבל עם כל זאת החוק אומר המנצח את המלך חייב מיתה, ותיכף יצא פסק דינו למות, והשליכוהו לגוב האריות. מכיון שראוהו האריות ברחו האריות לצד אחד, ושומר המקום הודיע למלך שרבי תנחום חי והאריות לא נוגעים בו כלל, אמר המלך למשנהו כדאי לראות את הפלא הגדול הזה, ובא המלך עם שני שריו. אמר המלך לשרים איך יכול להיות דבר כזה? בא אחד מהשרים שונא ישראל ואמר למלך שזה לא פלא, יכול להיות שעכשיו החיות שבעות, ובלילה הם יאכלו אותו. אמר המלך כדאי לנסות, פקד המלך שישליכו את אותו השר לבור האריות, והנה הוא עוד לא הספיק להגיע לאויר הבור קפצו האריות וטרפוהו, והיה קידוש ה' גדול. הוציאו את רבי תנחום מהבור, וישאל אותו המלך מה הציל אותך? אמר לו **ברית קודש שלא פגמתי בימי, כי הוא סוד עמוק חותמא דמלכא חותם בתוך חותם לשמירת 'נפש רוח נשמה חיה יחידה' של האדם בעולם הזה ובעולם הבא.**

מהסיפור הנ"ל נוכל לקחת מוסר השכל שהעיקר תלוי בשמירת הברית, כל זמן שאות הברית מתוקן, מאיר ונוצץ במצחו של האדם, עד כי כל רואיהם יכירו כי הם זרע ברוכי ה', ממילא אפילו יהיו במטחוי האש ובגוב האריות אין זכות לשום תקלה לפגוע בהם, [ועיין בפנים הספר בפרשת בראשית על הפסוק "המושל בכל אשר לו" (חיי שרה פרק כ"ב פסוק ב' מה שכתבנו בזה)], אבל אם חס וחלילה אותו האות הוא פגום ודהוי חלילה, מובן מה צפוי לאותו אדם באותו מקום, כמו שרואים אנו בעינינו בעונות מדי יום ביומו רחמנא ליצלן. על כן מי שרוצה להינצל מחבלי משיח (זוהר חלק ב' דף נ"ז:) ילמוד הספר הזה הרבה פעמים ועל ידי זה יבא לשמירת וקדושת הברית.

טו) רבינו הקדוש רבי חיים ויטאל זצ"ל, כתב, שיסוד התורה ועמוד העבודה הוא תקון המדות, אשר בלעדי תקון המדות אי אפשר לאדם להשמר מלשון הרע, רכילות, שנאה תאוה, נקימה, נטירה וכיוצא רחמנא ליצלן. ולכן קשה עונשן של מדות כדברי חכמינו זכרונם לברכה. והנה המדות והתאוות הרעות רבות הן מאד, אכן מדה ותאוה

כללית אחת נמצאת אשר היא כוללת בתוכה כל המדות והתאוות המגוננות, והיא תלויה בראש הגויה חותמא דמלכא היינו הברית (ראה תיקונים תיקון ס"ט). וכמבואר בדברי האריז"ל **שעיקר הגלות הוא על ידי פגם הטפות קרי לבטלה שיצאו מאדם הראשון במשך ק"ל שנה שפרש מאשתו**, וזו היתה עיקר סיבת ירידת אבותינו במצרים מקום הטומאה והזממה, וכל זמן שעוד לא נתקן חטא זה אי אפשר שתהיה הגאולה שלמה (ראה זוהר הקדוש בראשית דף י"ט עמוד א', שם עמוד ב', שם דף נ"ו עמוד ב', נח דף ס"ב עמוד א', לך לך דף פ"ג עמוד א', וישלח דף קס"ט עמוד ב', וישב דף קפ"ח).

שמירת עינים החטא הראשון ועל ידי זה באו למאכלות אסורות

ידוע שאבותינו לא יכלו לרדת למצרים להתחיל בתקון עול המשימה אשר הטיל עליהם הבורא ברוך הוא (חי העולמים) אלא עד כדי היותם שבעים נפש, שמספרם **"עין"**, ללמד אותנו איך אנחנו יכולים להכנס בשבילי הטהרה ולזכות לקדושה אלא אם כן נשלים ונתקן את תקון שמירת העינים תחלה, כי כל החטא הראשון שממנו התהווה קיום שבעים אומות בעולם המצרים לישראל, היה בעבור פגם העינים, כמו שנאמר **"ותרא" האשה כי טוב העץ למאכל וגו'**, ואחר כך נכשלו במאכלות אסורות באכלם מעץ הדעת, לכן ישראל הוצרכו להתפזר בין שבעים אומות שנתהוו מאותו החטא כדי לתקן את מהותו.

טז) איתא בזוהר הקדוש פרשת ויחי (דף ר"ט עמוד ב') דלא מהני תשובה רחמנא לצלן על חטא הידוע, ובמקום אחר בזוהר הקדוש (פרשת נח דף ס"ב עמוד א') אמרו דרך תשובה סגי מהני, וכן איתא בזוהר הקדוש פרשת ויקהל (דף ר"ד עמוד ב') דרך תיובתא שלימתא, תיובתא דאיהי אתחזייה על כל עובדי וכו', עד כאן לשונו. (ועיין יומא דף פ"ו עמוד א'. זוהר הקדוש סוף פרשת במדבר. דברי חיים פרשת נח על הפסוק "קץ כל בשר בא לפני").

[פירוש הזוהר: תשובה שלימה, תשובה שהיא ראויה לחפות על כל מעשיו.]

ועיין בספר הקדוש "נועם אלימלך" בהנהגותיו, כי חטאת נעורים של האדם מסמין עיניו שלא יראה האמת, עיין שם. ובעונותינו הרבים חטא זה הוא גורם השפלות הגדולה בדורנו, שאין אנו יכולים להתעלות במדרגות עבודת השם יתברך, כי חטא זה מסמא עינים רחמנא לצלן ומעכב, ואילו זכינו לתקן חטא זה ויקבל השם יתברך בחינת תשובתינו ויענה ויאמר סלחתי, כבר נהייתה הגאולה שלמה.

ומזוהר הקדוש ותיקוני זוהר ומספרים קדושים לקיים מצות הוכח תוכיח הוכח את עצמך, תוכיח לחברך, והזהר בעצמך, ולהזהיר גם לחברך, ולהראות גודל מעלות ושבחי וקדושת האיש השומר בריתו והשכר הגדול בזה ובבא, ולהיפוך רחמנא לצלן מה רע ומר העונש הגדול להפוגם בריתו רחמנא לצלן והסיבות המביאות לזה וסדר התיקונים והתשובה לפגם הזה, כי אין לך דבר שעומד בפני התשובה.

נעשה עם כל רמ"ח אברים כעון זה" וכל המעשים שאדם עושה והוא רשע מוסיף כח בקליפה" והוא נענש על לימודו, כמבואר בזוהר הקדוש ובספרי האריז"ל ובספרים הקדושים.

וההמון עם אינם נזהרים מזה לפי שלא נמצא כתוב עון זה בפירוש בתורה אלא ברמז וגם בדברי חז"ל המה מפוזרים הנה והנה.

על כן אתן תודה לא-ל שזכינו ללקט מאמרים ולקבץ נפזרים מדברי חכמינו זכרונם לברכה

פיו, ואני העני כשרואה זה החטא על איזה אדם אני נזהר מאד מלהסתכל בצורתו ומלדבר עמו, אבל אחר שעשה תשובה באמת, חוזר לצורת יהודי, עד כאן לשונו.

יט איתא בר"מ וכן בכתבי האר"י זלה"ה ובחובות הלבבות: **כל המעשים שהאדם עושה והתורה שהוא לומד והוא רשע, לא די שאינו מוסיף כח ואומץ בקדושה, אלא אף גם מוסיף כח בקליפה, ונענש על לימודו, כי מאחר שהרשע נמצא תוך הקליפה הוא משפיע אל הקליפה, וגם אם לא שב כראוי אין תפילתו רצויה, וכמו שכתוב בגמרא: אמר אביי בתעניתא עד פלגי יומא מעיינו במילי דמתא, ומפלגי דיומא ריבעא דיומא קרי ומפטר, ורבעיא דיומא בעי רחמי ואיפך אנא לא ס"ד וכו'.**

וכן כתב בספר "חרדים" בשם ר' סעדיה גאון: בשביל ז' דברים אין תפילת האדם נשמעת ואחד מהם, אשר גברו עוונותיו ולא עשה תשובה שנאמר: "עוונותיכם מבדילים ביניכם". (ועיין רמב"ם הלכות תשובה פרק ז').

ובספר עין הבדולח כתוב: כי האדם ברשעו. התורה שלמד ומצות שעשה הכל הולך אל הסטרא אחרא וכו', והלשון הוא כלי שרת לעבוד את ה' ורוב עבודת ה' הוא בלשון והרי אם מדבר לשון הרע או נבלות הפה ודיבורים אסורים וכיוצא בהם, נמצא שמטמא את הלשון וכל הגוף והלשון בפרט מטונף ומשוקץ ונמאס ואיך אחר כך ישרת לה' לברך ולהודות ולהתפלל וללמוד בכלי סרוח לישנא בישא וכו' וחבל את מעשה ידיך על רוב זדונך לשרתו בכלי מלוכלך נבזה ונמאס.

יז כמבואר בשולחן ערוך אבן העזר (סימן כ"ג סעיף א'), ועון זה חמור מכל עבירות שבתורה.

וכן כתוב בזוהר (ויקהל דף ר"ד סוף עמוד ב') וז"ל: בגין דלית חובא דקשיא קמיה קודשא בריך הוא כהאי מאן דמשקר ופגים להאי את קיימא קדישא, ודא לא חמי אנפי שכינתא, עד כאן לשונו.

[פירוש הזוהר: מפני שאין חטא שקשה לפני הקדוש ברוך הוא, כמי שמשקר ופוגם את זה את הקיום הקדוש. וזה לא רואה את פני השכינה.]

יח בספר אור לישרים (מהגאון הגדול ר' זרח איידליץ דרוש א') כתב: כשאחד פוגם חס ושלום במדת היסוד, הסטרא אחרא לוקחת ממנו כל התורה ומצות עשה. ובספר זהר חי (מהגאון הקדוש מקאמארא, פרשת ויחי דף ש"ז עמוד ב') וז"ל: אבל זה החטא (של הפוגם בפגם הברית) הוא חטא כללי פוגם בשרשו ומזלו עליון דעת עליון וכו', **כי העושה חטא זה תיכף סר ממנו צלם אלקים ונעשה חיה רעה טורף ומזיק בכעס וגאווה ומדות רעות משחית ממש כאחד מן השדים ופחות ממנו, ותורתו ותפלתו טורפין הקליפות ממנו, ולכל זה מהני התשובה והחרטה והבכיה באמת לפני א-ל-עולם עד שיעיד עליו יוצר בראשית שלא יעשה כזאת, ובתשובה יהיה תורה ומצות שלו בקדושה, אבל לתקן חטא עצום הזה המר והנמרה חמור מכל עבירות שבעולם** [קשה מאד] **כי פוגם במקום גבוה מאד, וכל זמן שלא עשה תשובה באמת כדינו ניכר היטב שאין לו חלק באלקי ישראל, ואסור לדבר עמו כי מטמא הבל**

